

dźeržeć móhle. A to čini so na cyle wosebite wašnje. Sym hižo prajił, zo so serbske husle z brodu přidźeržować njehodža. Herc, hdyž so k piskanju hotuje, přimnje husle z prawej ruku, tyknie lěwu ruku přez bant a přimnje z tej samej ruku husle za šiju; potom přitłóči jich spódni (delni) kónc — nic k šiji, kaž so z němskimi huslemi čini, ale k wutrobnu, při čimž lěwy żohé kruće wupinje, z tym so bant načehnje a husle so takle hišće bóle k čělu přitłóča. Potajkim je położenie serbskich husli při piskanju wodorune abo horizontalne kaž při němskich huslach, ale tež tudy su rozdžele. Serbske husle su tak złożene, zo njeje zwjeršna deska horjeka a spódnja deleka, ale zo stej po bokomaj a horjeka je pobok husli, tak zo přez to hudzeńc so njesuwa nakosnje a wodorunje kaž při piskanju na němske husle, ale zwi-sujo: smyka so z deleka horje a nawopak w tajkej nakosnej smuzy, kajkuž wisaca waha twori.

Piskanje na serbske husle je hewak formalnje w druhich nastupanjach jenajke z piskanjom na němske. Jenož jene zwon-kowne wotkhilenje hišće naspomnju: najnižsi ton, kotryž móže serbski husleń nałožeć, je **d**; hłubšo piskać njemóže, dokelž truny nima. Za to pak su we znutřkownym charakteru piskanja mnohe wosebitosće, kotrež su zrosćene ze słowjanskim duchom składow, na husle piskanych, jako tež ze słowjanskim duchom herca samoho, tak daloko, štož je tutón hišće ze stareho rodu, njeskaženy z jědojtym dychom noweho časa. Składby, kotrež su serbskim huslam najbóle přirodzene, su serbske reje. Mějach pućuo přiležnosć wjele tuthych rejí nadeńc (přez połdra sta), ale bohužel z wjetša bjez texta. Tu a tam mi při někotrych rejach prajichu, zo so njespěwaju. Njemóžu runje přisahać, ale k wěrje podobne je, zo su so něhdy wše reje spěwałe, mjenujcy přenjotnje je so pola wšech narodow k rejám spěwało, spěw bě zaklad a założeń wšeje hudźby.

Serbske reje maju swój wosebity typus a to nic jeno we swojich zakładnych rysach (we kotrychž maju wěstu podobnosć z polonezu), ale tež w jednotliwosćach, we mnohich wudebjeńkach abo kaž so wobraznje praji: we swojej hudźbnej ornamenticy. Serbska reja by do tutoho nastawka ani njesłušała, hdy by tuta ornamentika wutwor serbskich hercow njebyła. W tom su drohe wopomnjeće po sebi za přichodne časy zawostajili, hdyž